

РЕШЕНИЕ

№ 6742

гр. София, 14.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 124 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: И.Н.П.

при участието на секретаря С.С.Ц.
като разглежда докладваното от И.Н.П. Гражданско дело № 20231110143877
по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са искиове с правна квалификация чл.422, ал.1 от ГПК, вр. с чл. 59, от ЗЗД, вр. с чл.149 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД - за признаване за установени задълженията на ответника за потребена топлоенергия /ТЕ/ по издадена заповед за изпълнение в заповедно производство за главница и лихви, както и присъждане на разноси по настоящото дело.

Ответникът оспорва предявените искиове с твърдения, че не е собственик на топлоснабдения имот Претендира разноси.

Третото лице помагач не оспорва предявените искиове.

*Съдът, като прецени **относимите** доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:*

По реда на чл. 410 и сл. ГПК срещу ответника в полза на ищеца е издадена заповед за изпълнение за негови задължения за доставена ТЕ /с лихви и разноси/ за топлоснабден имот, използван за стопански нужди.

Обществените отношения, свързани с осъществяването на производство и продажба на топлинна енергия за заявления в исковата молба период, се регулират със Закона за енергетиката. Според нормата на § 1, т. 33а от ДР на ЗЕ (в сила от 17.07.2012 г.), „небитов клиент“ е клиент, който купува електрическа или

топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди.

Разпоредбата на чл. 149, ал. 1, т. 3 ЗЕ регламентира, че продажбата на топлинна енергия се извършва на основата на писмени договори при Общи условия, сключени между топлопреносното предприятие и потребителя на топлинна енергия за небитови нужди. Това е предвидено и в Общите условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди, действащи към исковия период. Липсва спор между страните, че договор между тях не е сключен. Подаването на молба за откриването на партида не поражда облигационно правоотношение и не може да замести писмения договор, с оглед на което ищецът не може да претендира суми за топлинна енергия въз основа на договорни отношения. В този случай той разполага с иск по чл. 59 ЗЗД (в този смисъл са решение № 2914 от 28.04.2017 г. по в. гр. д. № 12505/2016 г. по описа на СГС, както и решение № 3687 от 26.05.2017 г. по в. гр. д. № 15934/2016 г. по описа на СГС).

Както в депозираното заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, така и в обстоятелствената част на исковата молба, ищецът обосновава задължението на ответника с неоснователното обогатяване на последния с доставената му и използвана от него топлинна енергия, доколкото въпреки отправената от ищеца покана, страните не са подписали писмен договор. Ищецът поддържа, че като собственик на имота, ответникът е ползвал топлинна енергия, доставена от ищцовото дружество, без да я заплаща, поради което е налице неоснователно обогатяване на ответника, обедняване на ищеца, като имущественото разместване е осъществено при липса на валидно правно основание за това.

Елементите от фактическия състав на неоснователното обогатяване включват обогатяване на получателя, обедняване на другата страна и това да е без правно основание, т. е. разместването на блага е настъпило без основание. Обогатяването може да е в резултат на спестяване на разходи, които обогатилото се лице е следвало да извърши, увеличаване на имуществото му или намаляване на пасивите му. В случая липсата на договор е липса на основание за получаването на топлинна енергия. Независимо от това обаче и въпреки безспорно установеното по делото, че в процесния период в топлоснабдения имот, с аб.№ 412218, е доставена ТЕ, която не е заплатена и стойността ѝ възлиза на исковите суми, не може да бъде ангажирана изцяло отговорността му за

плащането ѝ, тъй като след м.01.2021г. ответникът не бил клиент на ТЕ за небитови нужди.

Няма спор по делото, че топлоснабденият имот с аб.№ 412218, е бил собствен на ответното дружество. С постановление за възлагане обаче, от 23.01.2021г., същият е станал собствен на трето лице. Поради това и след тази дата, задължено лице за сключване на договор за доставка на НЕ за стопански нужди и за заплащане на доставената ТЕ е третото – лица купувач на имота.

Поради това, отговорността на ответника следва да бъде ангажирана единствено и само за сумите за доставена ТЕ в периода м.05.2020г. до м.01.2021г., възлизащи /с оглед представеното извлечение от сметка за аб.№ и с оглед разпоредбата на чл.162 от ГПК/ на 3 087.30 лева главница за доставена ТЕ, 702.94 лева лихва за забава, 5.62 лева – главница за извършено ДР, както и 1.48 лева – лихва за забава върху нея.

Исковете са основателни в тези размери, в които следва да бъдат уважени. Ответникът дължи и законната лихва върху главниците от датата на подаване на заявлението до окончателното плащане, което е постановено с издадената заповед за изпълнение.

При този изход на делото страните имат право на разноски съответно на уважената част от исковете /за ищеца/, на отхвърлената част от исковете – за ответника.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените по реда на чл. 422 ГПК искиове от *****, ЕИК *****, с адрес ***** срещу ***** с ЕИК: ***** и адрес: *****, че ответникът дължи на ищцовото дружество 3 087.30 лева - главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 01.05.2020 г. до 30.04.2022 г. за аб.№ 412218, ведно със законна лихва за период от 16.03.2023 г. до изплащане на вземането, сумата 702.94 лева - мораторна лихва за период от 01.07.2020 г. до 09.03.2023 г., 5,62 лева - главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.06.2020 г. до 31.07.2020 г., ведно със законна лихва за период от 16.03.2023 г.

до изплащане на вземането, както и сумата 1,48 лева - мораторна лихва за период от 31.07.2020 г. до 09.03.2023 г., , за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК от по ч. гр.д. № 13785/2023 г. на СРС, 124 с-в.

ОСЪЖДА ***** с ЕИК: ***** и адрес: *****, да заплати на *****, ЕИК *****, с адрес ***** сумата от 88.02 лева разноси в заповедното, както и 176.05 лева – разноси в исковото производство..

ОСЪЖДА *****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати на ***** с ЕИК: ***** и адрес: *****, сумата от 986.11 лева – разноси по делото ,.

РЕШЕНИЕТО е постановено с участието на ***** като трето лице помагач на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните и третото лице помагач.

Съдия при Софийски районен съд: _____